

Bedenimi Tavaf Eden Sızılar 5

– Tuğba Topal · 27 Kasım 2019

Liğme liğme ediyorum yüreğimin benliğini.

Tek tek kanatıyorum yokluğunu içimde, çünkü korkuyorum ya bir gün hepsi aynı anda kabuklarından sıyrılıp kanarlarsa diye...

Vaktiyle " kehanet " isimli yazı çıkmıştı karşıma

" Sevme bu kadar, gidecek " diye biten.

İnanmamıştım. Ben seni bütün alın yazısı bilimlere inat yazmıştım alınma.

Tüm kehanetleri yok sayarak. Seni bastığımı zannederken, koca bir acı basmışım bağrıma.

Yere düşmüş bir nar gibiyim ya hani ben, dağıldı tanelerim. Vuruşmalar unutuldu ama "aşk" o hep durur, savaşların tek yara alanı, tek kaybedenidir ama yine de durur. "Nasıl?" diye sorma.

Düşünsene hayatın kışkacından koşup gelmişim sana. Dünyanın hiç bir harikasını kabullenmemiştim, gözlerinden başka.

Bilemedim saydam acılar saldığını etrafa. Anlamam da bir hayli acılı oldu. Hâlâ dün gibi aklımda, saydam hüznlerine çarpan kalbimin sarsıntısını hissettiğim an.

Acıyor çok!

Çok acıyor!

Matematiksel hesaplar dönüyor beynimde, teoriler kuruyorum, yer yer bilimsel, yer yer ise coğrafi konumlara göre can veriyorum.

Yıldız kaybetmeyle gökyüzü eksilmiyor, gökyüzü olmaktan. Sonbahar geldi diye ağaçlar küsmüyor, sevda bu; yoksun diye terk etmiyor.

Ben seni etime dokurken nefes nefes, çok eski bir kitaptan, çok yeni bir hikayeye imza atıyordu bedenim.

Hayat mutlulukta da, acı çektirmesi kadar adil olmalı...

Adil olmalı !!!

Yanıyor canım

Canım yanıyor

Bırak dokunma !!!

Açıyorum bu gece de bir büyük acı. " Sek olsun " diyor yüreğim. Sek !!! Yarama bastım artık bu illegal aşkı.

Böyle bir ayrılığa da; beyaz kağıda,
kan kırmızısı mürekkeple,
can akıtan
kelimeler yakışırdı.

Bedenim tavaf eden sızıları anlattım sana.
Aklımın son kırıntılarıydı bunlar.
Hadi durma topla!!!

Tuğba Topal